

Världsservicestyrelsen av förtroendemän, bulletin nr 27
World Service Board of Trustees Bulletin #27

HIV och aids i NA

Denna artikel skapades av världsservicestyrelsen av förtroendemän i april 1993 för att möta gemenskapens behov. Den representerar styrelsens åsikter vid den tidpunkt den skrevs.

Vilken livshotande sjukdom som helst får oss att arbeta rigoröst med programmet, vare sig vi själva är drabbade av den eller stöder medlemmar som lider av den. HIV och aids har blivit en realitet inom den tillfrisknande NA-gemenskapen. Paradoxen med denna sjukdom är liksom med själva beroendesjukdomen, behovet av tillhörighet medan man redan känner sig utanför. Påfrestningen av att tvingas hantera en potentiellt dödlig sjukdom som drabbar så många beroende kan, sammantaget med själva beroendesjukdomen bli överväldigande. Det är inte förvånande att vi i tider som dessa ofta frågar oss om fortsatt tillfrisknande är värt besväret. I våra potentiellt svagaste ögonblick behöver vi mer än någonsin den styrka vi finner i vår gemenskap.

HIV och aids påverkar oss alla i NA. Rädsla för viruset kan tillåta defekterna självcentrering, förnekelse, bortförklarande och impulsen att fly, att hävda sig. De andliga principer som gjorde tillfrisknande möjligt, och som stärker våra grupper, måste fortsätta att vägleda oss under dessa tider.

HIV och aids i NA betraktas av en del som en utomstående fråga — ett ämne som inte ska diskuteras av rädsla för att urvattna vårt budskap om tillfrisknande från drogberoendet. Den synpunkten har inte uttalats i någon publikation på världsnivå, men den har antytts genom tystnad. Vår brist på anvisning har, tillsammans med okunnighet om viruset och en ofta stelbent tolkning av traditionerna, föranlett många grupper och kommittéer att beteckna HIV och aids som utomstående frågor. Medan det finns många frågor runt HIV och aids som mycket väl kan vara utomstående frågor, är erfarenheterna gjorda av tillfrisknande beroende med HIV inte det.

Kommittéer som ansvarar för konvent, lärodagar, *workshops* etc har ofta anvisats att inte ta med HIV/aids som teman. Vårt resonemang kring detta var baserat på vår brist på erfarenhet och vår rädsla. I stället har vi vägletts att ha teman om livshotande sjukdomar i allmänhet. Detta gjordes ibland av oro för att deltagarna på ett temamöte om aids skulle kunna välja att diskutera sjukdomens medicinska behandling eller politiska omständigheter. Även om en del av dessa rädsor i viss grad kan vara verklighetsbaserade, håller ett öppet sinnelag oss fokuserade på vår delade erfarenhet, styrka och hopp.

Det finns ett spektrum av HIV- och aidsrelaterade frågor som är utomstående frågor, till exempel att erbjuda medicinsk information, utbilda användande beroende i rengöring av kanyler eller att stöda tillgängligheten av rena kanyler, att stödja eller motsätta sig förslag till aidskarantän, uppmuntra specifika metoder till säkrare sex eller kommentarer om förtjänsterna hos kampanjen ”*Just say no*” [”Säg bara nej”] för att begränsa spridandet av aids. NA:s inblandning i någon av dessa aktiviteter skulle

otvivelaktigt dra in NA:s namn i offentliga tvister. Och det skulle förvisso kompromettera vår förmåga att föra budskapet om tillfrisknande från beroendet vidare.

HIV och aids innebär emellertid mer än utomstående frågor för NA. Detta virus har inneburit påfrestningar för våra relationer. Förtvivlan ligger närmare en del av oss än andra och våra *Bara för idag* böner blir mycket mer relevanta. Vem som helst som någonsin har fått en praktisk förståelse av att "leva i nuet" har en otrolig erfarenhet, styrka och hopp att dela med sig av till oss alla. Trots att vi alla lever med den livshotande beroendesjukdomen, har dem av oss som har HIV och aids ibland ett förhöjt medvetande om att leva bara för idag. Vi kan alla vinna på att dela med oss och vara öppna för en förståelse av nya aspekter av maktlöshet och kapitulation.

Medan vi var i det aktiva beroendet mötte vi alla en livshotande sjukdom. I tillfrisknandet har NA-medlemmar genom historien fortsatt att möta andra sådana sjukdomar, men aldrig i den utsträckning som vi möter dem idag. En del av våra grupper i urbana områden erfar en mycket hög andel medlemmar med HIV eller aids.

En del av våra grupper gjorde misstag när de först stod inför dessa överväldigande antal. Rädsla och okunnighet skilde grupper och medlemmar från ett öppet sinne och förmågan att ha omsorg om alla sina medlemmar. Mycket värre än detta var den isolering som medlemmar som levde med viruset kände. Tillfrisknande i denna gemenskap kan vara tillräckligt svårt när vi är accepterade. När vi avvisas kan tillfrisknande verka omöjligt.

Det enda villkoret för medlemskap är enligt vår tredje tradition en önskan att sluta använda droger. Ingenting mer och ingenting mindre. Det verkar enkelt nog att komma ihåg, men rädsla och okunnighet kan vara starka influenser. Grupper som började att erfara stora antal medlemmar som var HIV-positiva lärde sig, att när det finns "vi" och "dem", behandlas någon annorlunda, och våra grupper lider. Dessa grupper lärde sig att en grupps överlevnad är beroende av självstyre, anonymitet, enighet och vår femte tradition. En grupps huvudsyfte måste förbli konstant: att föra budskapet om tillfrisknande vidare till beroende som fortfarande lider. Efter att ha lärt sig av dessa misstag, kanske dessa grupper förstår denna tradition bättre än de flesta, eftersom mötets teman, trots att de ofta avspeglar vår kamp med HIV och aids, koncentreras på tillfrisknande från beroendet.

"Anonymiteten är den andliga grundvalen för alla våra traditioner." Vi kanske behöver påminna oss själva om att vara försiktiga med att berätta om alla våra erfarenheter. En del medlemmar kanske tycker att de endast behöver dela med sig av sin sjukdom med sin sponsor eller en nära vän, medan andra väljer att diskutera sin erfarenhet av HIV eller aids öppet på möten. Idealt sett är ett möte en fristad där vi alla kan känna oss och vara trygga att dela med oss. Oavsett hur vi delar med oss — antingen en och en eller på ett möte — är det viktigt att vi delar med oss.

En del av oss med HIV och aids kommer till NA med försvagat immunsystem. Ibland kanske vi inte kan ta oss till möten eller är för sjuka för att gå ut över huvud taget. Vi kanske handskas med nödvändigheten att ta mediciner. En del av vår litteratur, som *In Times Of Illness* och det tionde kapitlet i vår Basic Text ger oss erfarenheter av att vara tvungna att ha att göra med läkare och medicinering i vårt tillfrisknande. För dem som är inlagda på sjukhus eller sängliggande hemma, har vi publikationer som *The NA Way Magazine* och *Meeting by Mail*.

Om vi tror att en beroende som delar med sig till en annan är utan motsvarighet, behöver vi förstå att detta begrepp inte bara gäller i tider av glädje utan också i tider av sorg. Låt oss i vårt övervägande av HIV/aids-frågan vara ärliga, ha ett öppet sinne, stödja varandra och ge varandra näring. Låt oss förena oss för att lära oss, förena oss i våra böner, och förena oss i kärlekens anda så att vår okunnighet kan ersättas med öppet sinnelag och villigheten att lära.